

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Καθολικές Έπιστολές

Λέγονται έτσι επειδή τό περιεχόμενό τους αφορά σύνολο τήν Ἐκκλησία καί ὄχι κάποιο συγκεκριμένο πρόσωπο ἢ κύκλο παραληπτῶν. Ἡ ὀνομασία αὐτή εἶναι παλαιά· μαρτυρεῖται ἤδη ἀπό τόν Κλήμεντα τον Ἀλεξανδρέα. Πιθανόν ἀρχικά «καθολική» λεγόταν μόνο ἡ Α΄ Ἰωάννου ὡς ἐγκύκλιος, συνυπολογιζομένων καί τῶν σημειωμάτων Β΄ & Γ΄ Ἰωάννου.

Οἱ ἑπτά καθολικές Ἐπιστολές, μέ ἱστορικά κριτήρια, διακρίνονται σέ δύο κατηγορίες: α) τήν Ἐπιστολή τοῦ Ἰακώβου καί β) τίς ὑπόλοιπες ἕξι. Ἡ Ἐπιστολή τοῦ Ἰακώβου κυκλοφοροῦσε μεταξύ τῶν ἐξ Ἑβραίων χριστιανῶν μαζί με τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο. Αὐτό ἦταν ἡ ἱστορία καί ἐκείνη ἦταν ἡ διδαχή, ὅπως τό κατά Λουκᾶν μέ τίς Ἐπιστολές τοῦ Παύλου. Οἱ ὑπόλοιπες ἕξι καθολικές εἶναι ἡ μιά συνέχεια τῆς ἄλλης καί μαζί μέ τήν Ἀποκάλυψη καί τό κατά Ἰωάννην ἀποτελοῦν τήν ἀλληλογραφία ἑνός καί τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος (κατά τῆς αἵρέσεως τῶν Νικολαίτων).

Καθολική Ἐπιστολή Ἰακώβου

Ὁ συγγραφεύς τῆς Ἐπιστολῆς Ἀπ. Ἰακώβος εἶναι ὁ ἀδελφόθεος. Ὅπως καί ὁ ἀδελφός του Ἰούδας καί ὁ Πέτρος, ἦταν ἕγγαμος. Παρουσιάζεται ὡς ἕνας ἐπιφανής ἀπόστολος καί ὡς ἕνας ἀπό τούς τρεῖς στυλοῦς τῆς ὅλης Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἰακώβος, ἐφονεύθη ἀπό τούς ἀρχιερεῖς μεταξύ τῶν ἐτῶν 62-64 μ.Χ. Ὁ θάνατος του δέ, ὅπως καί ἄλλα ὀδυνηρά ἐπακόλουθα, ἔκριναν τούς ἰουδαίζοντες χριστιανούς καί ἄλλους μέν σκανδάλισαν, ὥστε νά ἀποστατήσουν, ἄλλους δέ, ὅπως τόν Μάρκο, τούς ἐδίδαξαν καί τούς ὠθησαν νά μετανοήσουν γιά τήν συμπεριφορά τους πρός τόν Παῦλο.

Παραληπτές τῆς Ἐπιστολῆς εἶναι «αἱ δώδεκα φυλαί αἱ ἐν τῇ διασπορᾷ». Εἶναι ἐγκύκλιος· ἀπευθύνεται σέ ὅλο «τό δωδεκάφυλο», σέ ὅλους τούς ἐξ Ἑβραίων χριστιανούς. Αὐτοί παράλληλα με τήν ἱστορική «Βί-

βλο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ» (= τό Εὐαγγέλιο κατά Ματθαῖον), ἔπρεπε νά ἔχουν μία συνοπτική «Διδαχή». Αὐτή εἶναι ἡ Ἐπιστολή τοῦ Ἰακώβου καί γράφτηκε γι' αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγο.

Ὅλη ἡ Ἐπιστολή χωρίζεται σέ δώδεκα μικρές «Διδαχές». Εἶπαν ὅτι ὁ Ἰακώβος στήν Ἐπιστολή του ἀποκρούει τήν διδαχή τοῦ Παύλου καί ὡς δεῖγμα φέρουν τά ὅσα λέγουν καί οἱ δύο περί πίστεως καί ἔργων.

Πραγματικά, ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀπό τίς περικοπές

Ρωμ. 3,28 καί Ἰακ. 2,14-24 νομίζει κανεῖς ὅτι οἱ δύο ἀπόστολοι ὑποστηρίζουν τά ἀντίθετα με βάση τό αὐτό παράδειγμα, τοῦ Ἀβραάμ, καί τό αὐτό χωρίο, τό Γέν. 15,6. Ἀλλά οἱ δύο ἀπόστολοι συμφωνοῦν, γιατί ἐννοοῦν ὅτι ἔχουμε δύο εἶδη ἔργων, τά

ἔργα τοῦ νόμου καί τά ἔργα τῆς πίστεως. Ὅταν λέγει ὁ Παῦλος ὅτι ὁ Ἀβραάμ δέν ἐδικαιώθη ἀπό τά ἔργα ἀλλά ἀπό τήν πίστη του, ὡς ἔργα ἐννοεῖ τήν περιτομή καί συνυπονοεῖ καί τίς ἄλλες νομικές διατάξεις· καί ὅταν λέγει ὁ Ἰακώβος ὅτι ὁ Ἀβραάμ δικαιώθηκε ἀπό τά ἔργα καί ὄχι ἀπό τήν πίστη του, ὡς ἔργο μέγα ἐννοεῖ τήν προθυμία του στό κέλευσμα τοῦ Θεοῦ νά θυσιάσει τόν ἀγαπημένο του Ἰσαάκ· καί ἡ ὑπακοή του αὐτή ἦταν γέννημα τῆς μεγάλης πίστεως του στόν Θεό. Καί οἱ δύο ἀπόστολοι συμφωνοῦν στό ὅτι θέλουν ζωντανή πίστη στόν Θεό, πού νά ἐκφράζεται μέ ἔργα. Ὁ Παῦλος καταργεῖ μέν τά ἔργα τοῦ νόμου συνιστᾷ ὅμως ὡς ἀπαραίτητα τά ἔργα τῆς πίστεως.

Ἡ Ἐπιστολή ἐγράφη πιθανόν στὰ Ἱεροσόλυμα κατά τήν πενταετία 55-60 μ.Χ.

Ἡ Θεία Λειτουργία (Κοτ' μέρος)

Μετά τό πέρας αὐτοῦ τοῦ διαλόγου, ὁ ἱερέας «ἀ-
πάρχεται τῆς εὐχῆς τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς», καθὼς ση-
μειώνουν καί οἱ ἱερατικές διατάξεις. Ἡ εὐχή τῆς ἁγίας
ἀναφορᾶς στήν λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου
ξεκινᾷ ὡς ἐξῆς: «Ἄξιον καί δίκαιον σέ ὑμνεῖν, σέ εὐλο-
γεῖν, σε αἰνεῖν, σοί εὐχαριστεῖν, σέ προσκυνεῖν ἐν παν-
τί τόπῳ τῆς δεσποτείας σου...». Κεντρικό σημεῖο τῆς
εὐχῆς εἶναι ἡ εὐχαριστία μας πρός τόν Θεό Πατέρα
«*ὑπέρ πάντων ὧν ἴσμεν καί ὧν οὐκ ἴ-
σμεν, τῶν φανερῶν καί ἀφανῶν εὐερ-
γεσιῶν*» του γιά ἐμᾶς, καθὼς καί ἡ κα-
ταξίωσή μας νά προσφέρουμε αὐτή
τήν λειτουργία.

Εὐχαριστοῦμε τόν Θεό Πατέρα
γιά ὅλα ὅσα ἔκανε γιά ἐμᾶς, γιά ὅλα
ὅσα γνωρίζουμε («*ὧν ἴσμεν*»), ἀλλά
καί γιά ἐκεῖνα τά ὁποῖα δέν γνωρίζου-
με («*ὧν οὐκ ἴσμεν*»), γιά τίς φανερές
καί τίς ἀφανεῖς του εὐεργεσίες. Γιά ὅλα
ὅσα ἀξίζει τόν κόπο νά εὐχαριστοῦμε
τόν Θεό, ὁ ἱερός Χρυσόστομος τά ὑπο-
νοεῖ κάτω ἀπό τό περιεχόμενο αὐτῶν
τῶν φράσεων. Εἶναι καταφανές ὅτι στήν θεολογική
του ἔκφραση, ἐν προκειμένῳ, εἶναι συνοπτικός, σέ ἀν-
τίθεση μέ τό ἀντίστοιχο κείμενο τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου, ὅπου ἀναφέρονται οἱ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐ-
νέργειες – εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ
κόσμου. Ἡ εὐχή αὐτή, ἡ πρώτη, τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς
τοῦ Χρυσοστόμου κατακλείεται μέ τήν ἐκφώνηση
«*Τόν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καί
λέγοντα*».

Ὁ ἐπινίκιος ὕμνος

Ὁ ἐπινίκιος ὕμνος εἰσάγεται, ὅπως προαναφέρα-
με, μέ τήν ἐκφώνηση τοῦ ἱερέως «*Τόν ἐπινίκιον ὕ-
μνον...*». «*Τούτου λεγομένου, λαβῶν ὁ διάκονος τόν
ἀστερίσκον ἐκ τοῦ ἁγίου δίσκου, (ἢ ἐλλείπει τούτου ὁ
ἱερεύς) ποιεῖ σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ καί, ἀπο-
σπογγίσας καί ἀσπασάμενος αὐτόν, ἀποτίθησι μετά
τοῦ ἀέρος*». Εἶναι προφανές πῶς σέ κάθε θεία λειτουρ-
γία παρατηρεῖται μία σταδιακή ἀποκάλυψι τῶν δώ-
ρων. Μετά τήν ἀπόθεσή τους στό θυσιαστήριον ἀφαι-
ροῦνται τά καλύμματα τοῦ δίσκου καί τοῦ ποτηρίου.
Κατά τήν ἀπαγγελία τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως αἴ-
ρεται ὁ ἀέρας, καί κατά τήν ἐκφώνηση τοῦ ἐπινικίου ὕ-
μνου ἀφαιρεῖται ὁ ἀστερίσκος. Εἶναι σαφές ὅτι οἱ λει-
τουργικές αὐτές κινήσεις ἐξυπηρετοῦν τήν πλήρη ἀπο-
κάλυψή τους ἐν ὄψει τοῦ καθαγιασμοῦ τους.

Ὁ ἐπινίκιος ὕμνος «*Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος
Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης σου.*

*Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις*» ἔχει βιβλι-
κές καταβολές. Ὁ συντάκτης του συνέθεσε ἀριστοτε-
χνικά τόν ὕμνον τῶν ἀγγέλων, ὅπως αὐτός παραδί-
δεται στό ὄραμα τοῦ προφήτου Ἡσαΐου (Ἡσ. στ' 3)
μέ τόν θριαμβευτικό ὕμνο τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ
στά Ἱεροσόλυμα «*Ὡσαννά τῷ υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς
ὑψίστοις*» (Ματθ. κα' 9).

Ὁ ὕμνος τοῦτος, κατά τό πρῶτο ἥμισυ («*Ἄγιος...δό-
ξης σου*»), σύμφωνα μέ μαρτυρίες τοῦ ἱεροῦ Χρυσο-
στόμου καί τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἱερο-
σολύμων εἰσήχθη στήν λατρεία τόν Δ'
αἰῶνα, γι' αὐτό καί ἐξ ἀρχῆς χαρα-
κτηρίσθηκε ὡς ἀγγελικός. Στήν συνέ-
χεια προστέθηκαν ὡς συμπλήρωμα οἱ
ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου στί-
χοι: «*Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρί-
ου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις*». Κατά
τόν ἱερό Χρυσόστομο οἱ δύο κόσμοι,
ἀγγελικός καί ἀνθρώπινος, ἐνώθηκαν
καί «*κοινήν τήν εὐφημίαν* (πρός τόν
Τριαδικό Θεό) *ἐποίησαντο*». Ἐπίσης,
διά τοῦ ὕμνου αὐτοῦ ἡ ἐκκλησιαστική κοινότητα ὑπο-
δέχεται στήν εὐχαριστιακή της σύναξη τόν ἐκουσίως
ἐρχόμενο Χριστό, γιά νά προσφέρῃ τόν ἑαυτό του ὡς
θυσία ζωτική γιά τους πιστούς.

Μετά τούτων καί ἡμεῖς...

Τοῦ ἐπινικίου ὕμνου ἔπεται ἡ εὐχή «*Μετά τούτων
καί ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων...*», ἀναπόσπαστο
τιμῆμα τῆς εὐχῆς τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς. Ὁ συγγραφέας
τῆς εὐχῆς θεωρεῖ δεδομένη τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία
τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται διά τοῦ
ἔργου τῆς θείας οἰκονομίας, τῶν σωστικῶν δηλ. ἐνερ-
γειῶν τοῦ Θεοῦ γιά τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο. Ἀ-
ποκορύφωμα τῆς θείας οἰκονομίας εἶναι ὁ σταυρός καί
ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ὁ Χριστός, ἐρχόμενος
εἰς τόν κόσμο, καί τελῶντας ὅλα ὅσα ἦσαν ἀρκετά
γιά τήν σωτηρία μας, μέχρι καί τοῦ ἐκουσίου πάθους
του, παρέδωσε στήν Ἐκκλησία τό μυστήριον τῆς θείας
εὐχαριστίας. Τοῦτο παραδόθηκε κατά τόν μυστικό
δεῖπνο, ὅταν μετέτρεψε τόν ἄρτο καί τόν οἶνο τῆς
τραπέζης σέ σῶμα καί αἷμα δικό Του.

Ἔτσι, ἡ κάθε θεία λειτουργία μέ κεντρικό πυρήνα
τόν μυστικό δεῖπνο, μεταβάλλεται σέ ἕνα χῶρο καί ἕ-
να τρόπο γιά μία διαρκή ἐπανάληψι τοῦ ἔργου τῆς
θείας οἰκονομίας. «*Οὐκ ἄλλην θυσίαν...ἀλλά τήν αὐ-
τήν αεί ποιούμεν*» θά μᾶς πεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-
σόστομος.

Συνεχίζεται...

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ἡ Γιόγκα καὶ ὁ Διαλογισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας - Μέρους Ε΄

Κάποιοι βέβαια μπορεῖ νὰ ρωτήσουν: Τί σχέση ἔχουν ὅλα αὐτὰ μὲ ἐμᾶς; Ἐμεῖς ἐνδιαφερόμαστε μόνο γιὰ τὴν πρακτικὴ πλευρὰ τῆς γιόγκα, τὴν χαλά-

ρωση καὶ ἀποφόρτιση ποὺ παρέχει, καὶ δὲν ἀσχολούμαστε μὲ τὴν θεωρητικὴ φιλοσοφία της.

Ἀπαντοῦμε: Ἔχει παρατηρηθεῖ ὅτι, στὶς περισσότερες περιπτώσεις, **μέσω τῶν πρακτικῶν ἀσκήσεων γιόγκα, σιγὰ-σιγὰ ὁ ἀσκούμενος μυεῖται στὴν ἀπανατολίτικη φιλοσοφία καὶ ἀπομακρύνεται, ἴσως ἀσυνείδητα στὴν ἀρχή, ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ παράδοση καὶ ζωὴ, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Χριστό.** Τὸ ἡμίφως, ἡ κατάλληλη ἀτμόσφαιρα στὸ φῶς τῶν κεριῶν, ἡ αὐτοβύθιση, οἱ συγκεκριμένες στάσεις σώματος, οἱ τεχνικὲς ἀναπνοῆς, οἱ ἱερὲς συλλαβὲς ποὺ δίδονται κατὰ τὸ διαλογισμὸ κ.λπ. ὀδηγοῦν σταδιακὰ τὸν ἀσκούμενο στὴν ἰνδουιστικὴ καὶ βουδιστικὴ φιλοσοφία.

Ἀπὸ παραπληροφόρηση ἀκόμη, ἢ καὶ σκόπιμα, κάποιοι παρουσιάζουν τὸν Ἡσυχασμὸ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ὡς χριστιανικὴ γιόγκα. Διαφέρουν ὅμως οἱ ἐννοιες αὐτὲς ριζικά.

Ἡ γιόγκα περιλαμβάνει ἀντίθεση μεταξὺ σώματος καὶ ψυχῆς, ὕλης καὶ πνεύματος, ἐνῶ θεωρεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος στὴν οὐσία σώζεται ἀπὸ μόνος του. Ὁ Ἡσυχασμὸς ἀντίθετα εἶναι ἄσκηση καὶ προσευχὴ μὲ σκοπὸ τὴν κατὰ χάριν ἔνωση τοῦ νοερῶς προσευχόμενου ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεό, χωρὶς νὰ χάνεται ἡ συνείδηση, καὶ ἐνῶ ἐξακολουθεῖ νὰ βιώνει τὸ περιβάλλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μυστηριακῆς ζωῆς. Στὴν χριστιανικὴ ζωὴ ἐξάλλου ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἐνῶ ὁ πιστὸς σχετίζεται μ' Αὐτὸν μέσω τῆς Θ. Κοινωνίας, τῆς ταπείνωσης καὶ τῶν ἔργων ἀγάπης.

Τέλος, **γιατί** χρειάζονται κάποιοι, ἐνῶ θεωροῦν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς χριστιανούς, ἰνδουιστικὴ καθοδήγηση καὶ mantras καὶ ἀσιατικὸ διαλογισμὸ γιὰ νὰ ἡρεμήσουν καὶ νὰ χαλαρώσουν;

Τίποτε δὲν γνωρίζουν ἀπὸ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῆ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ μέσω τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆ δύναμη τῆς προσευχῆς; Ἄν χρησιμοποιοῦσαν τὶς ὥρες ποὺ δαπανοῦν στὸ διαλογισμὸ, γιὰ νὰ προσευχηθοῦν θερμὰ στὸ Θεό, τὰ ἀποτελέσματα στὴ ζωὴ τους θὰ ἦταν διαφορετικὰ καὶ πραγματικὰ θὰ βίωναν ἐλπίδα, πίστη καὶ χαρὰ σὲ μεγάλο βαθμό.

Ἄς θυμίσουμε ὅτι δὲν εἶναι δύσκολο ἡ ὑποδούλωση σὲ ἀσφυκτικὲς πνευματικὰ δυνάμεις. Ἄν δὲν προσέξουμε θὰ συμβεῖ στὴ ζωὴ μας.

Συνεχίζεται...

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΟΣΙΟΣ ΚΑΣΣΙΑΝΟΣ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ
(29 Φεβρουαρίου)

Εἶναι μεγάλος Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας. Γεννήθηκε στὴν Ρώμη ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς. Μαζὶ μὲ τὸ μητρικὸ γάλα θήλασε καὶ τὸ ἀνόθευτο γάλα τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως ἀπὸ τὸν ζωντανὸ μαστὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοῦ ἔμαθε νὰ ἀγαπᾷ τὸν Χριστό, τὴν Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοὺς ἁγίους, τὰ πραγματικὰ μέλη της.

Ἡ γνωριμία καὶ ἡ συναναστροφή του, ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία, μὲ ἁγίους ἀνθρώπους ἐπέδρασε εὐεργετικὰ στὴν διαμόρφωση τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ὅλου τρόπου ζωῆς του.

Ἡ συναναστροφή μὲ ζωντανούς φορεῖς τῆς παραδόσεως, βοηθᾷ στὴν χάραξη ὀρθοῦ προσανατολισμοῦ καὶ στὴν εὕρεση νοήματος ζωῆς. Γνωρίζουμε, ἀπὸ ὁμολογίες νέων ἀνθρώπων, ὅτι στὰ ναρκωτικὰ τους ὀδήγησε ἡ ἔλλειψη νοήματος ζωῆς. Ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸ θάνατο, ἀφοῦ δὲν ἔχουν κανένα λόγο νὰ ζοῦν. Κοντὰ στοὺς θεουμένους ἁγίους βρίσκουν παρηγοριά, συμπάρασταση καὶ ἀληθινὴ ἀγάπη. Ζώντας κάτω ἀπὸ τὴν φωτισμένη καὶ διακριτικὴ καθοδήγησή τους δύσκολα ξεστρατίζουν, ἀλλά, ἂν συμβῆ κάτι τέτοιο, ἔχουν ὅλες τὶς προϋποθέσεις νὰ ἐπιστρέψουν.

Οἱ βίοι τῶν ἁγίων, ἀναμφίβολα, ὠφελοῦν καὶ διδάσκουν. Περισσότερο, ὅμως διδάσκουν καὶ τρέφουν πνευματικὰ οἱ λόγοι καὶ τὰ συγγράμματά τους. Στὸν πρῶτο τόμο τῆς Φιλοκαλίας περιλαμβάνονται δύο λόγοι τοῦ Ὁσίου: *«Πρὸς Κάστορα Ἐπίσκοπον, περὶ τῶν ὀκτῶ της κακίας λογισμῶν· γαστριμαργίας, πορνείας, φιλαργυρίας, ὀργῆς, λύπης, ἀκηδίας, κενοδοξίας καὶ ὑπερηφανείας»* καὶ *«Πρὸς Λεόντιον ἡγούμενον, περὶ τῶν κατὰ τὴν Σκήτην ἁγίων Πατέρων καὶ λόγος περὶ διακρίσεως»*, ποὺ δείχνουν τὴν καθαρότητα τῆς ζωῆς του, τὸ Ὁρθόδοξο φρόνημά του καί, κατὰ τὸν ἅγιο Νικόδημο, *«προξενοῦν μεγάλην ὠφέλειαν»*.

Τὴν μνήμη τοῦ ἐορτάζουμε στὶς 29 Φεβρουαρίου καὶ τὰ μὴ δίσεκτα χρόνια στὶς 28 τοῦ ἰδίου μηνός.

Τὰ δίσεκτα χρόνια ἔχουν ταυτισθῆ μὲ προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες, μὲ τὴν δυστυχία καὶ τὴν μιζέρια. Ἴσως εἶναι ἡ τάση τοῦ ἀνθρώπου νὰ θέλει νὰ ἀποποιεῖται τῶν εὐθυνῶν του καὶ νὰ «φορτώνει» τὰ λάθη καὶ τὶς ἀποτυχίες του στοὺς ἄλλους ἢ σὲ ὥρες, ἡμέρες, χρόνους καὶ ἐποχὲς (π.χ. *Τρίτη καὶ 13, δίσεκτα χρόνια, ἡ κακιὰ ἢ ὥρα κ.λ.π.*).

Ἡ ἡμέρα ποὺ προστίθεται, κάθε τέσσερα χρόνια, στὸν μῆνα Φεβρουάριο, ἐξυπηρετεῖ καθαρὰ ἡμερολογιακοὺς σκοπούς. **Οἱ προλήψεις καὶ οἱ δεισιδαιμονίες δημιουργοῦνται ἀπὸ τὴν ἄγνοια τῆς πνευματικῆς ζωῆς.** Ἡ γνώση τῆς ἀγάπης τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὡς ὑπαρξιακῆς κοινωνίας στὰ ὅρια τῆς προσωπικῆς ζωῆς, γεννᾷ τὴν ἐμπιστοσύνη στὴν πρόνοιά Του, ἡ ὁποία ἐλευθερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν ὑποδούλωσή του στὴν κτίση καὶ τὶς πλάνες τοῦ διαβόλου, τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀνθρώπινης σωτηρίας.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1 ΚΥΡΙΑΚΗ Τελώνου & Φαριασίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	2 ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κάθε Παρασκευή και ώρα 6.00 μ.μ γίνονται οι εβδομαδιαίες όμιλίες του π.Χρυσοβαλάντη, με θέμα: «Βίος & Διδασκαλία του ἱεροῦ Χρυσοστόμου»		5 ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ «Αφιέρωμα στο ΑΓΙΟ Γέροντα Παῖσιο» 5.30 μ.μ.	Να Ακούτε τους ραδιοφωνικούς σταθμούς: α) Εκκλησίας της Ελλάδος β) Πειραιϊκής Εκ- κλησίας	7 Ἁγ.Παρθενίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
8 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Ἀσώτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	9 Πανηγυρικός Ἐσπερινὸς Ἁγίου Παρεκκλήσιο λόφου Νυμφῶν 5.30 π.μ.	10 Ἁγ.Ἱερομ. Χαραλάμπους Παρεκκλήσιο λόφου Νυμφῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	11 Ἁγ.Βλασίου & Ἁγ.Θεοδώρας Παρεκκλήσιο λόφου Νυμφῶν Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὸ μυστήριό τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη. Στις 3,17 ἀπὸ τῆς 10 π.μ. & 24 Φεβρουαρίου ἀπὸ τῆς 4.30 μ.μ.	13 Ἐσπερινὸς Ψυχασαββάτου Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο 5.00 μ.μ.	14 Ψυχασάββατον Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
15 ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν Ἀπόκρεω Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς 2015			19 Ἵσιομ.Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἐπισκεθεῖτε μας στο site τῆς ενορίας μας <i>agios-stefanos.gr</i>	21 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.
22 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Τυρινῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	23 ΚΑΘΑΡΑ Δευτέρα Ἀκολουθία Ἵρθρου 8.00 π.μ. Πρωινὸ στὸ Ἀρχονταρῖκι	24 ΚΑΘΑΡΑ Τρίτη Ἀκολουθία Ἵρθρου 8.00 π.μ. Πρωινὸ στὸ Ἀρχονταρῖκι	25 ΚΑΘΑΡΑ Τετάρτη Ἀκολουθία Ἵρθρου 8.00 π.μ. *** Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 5.00 μ.μ.	Οἱ ἱερεῖς διακονοῦν στὸ Κοιμητήριό κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.	27 Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 8.00 π.μ. *** Α' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ 7.00 μ.μ.	28 Διὰ κολλύβων θαῦμα Ἁγ.Θεοδώρου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ.

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 4^ο Τεύχος 37^ο - Φεβρουάριος 2015